अथ कारणांतरमपि वालिवधे दर्शयति ॥ सुग्रीवेणेति ॥ लक्ष्मणेन यथा तथासुग्रीवेणापि मम सख्यमस्ति यस्मात्ततः ससुग्रीवः दारराज्यनिमित्तं स्वदारप्राप्त्यर्थं राज्य प्राप्त्यर्थंच मे मम निश्रेयसकरः मन्निश्रेयसविषये कृतप्रतिज्ञः ॥ २६ ॥ तत्प्रतिज्ञोत्तरं मयापि तदभिमतविषया प्रतिज्ञा दत्ता कृताच साप्रतिज्ञा मद्विधेन कथमनवेक्षितु मसमापयितुं शक्या ॥२७॥ एभिः उक्तैः कारणैः एकैकमेव तव वधे पर्याप्तं किंपुनर्मिलितानि ॥ तस्माद्यत्तव मया शासनमिदं कृतं तद्युक्तं शास्त्रसंमतमिति भवान प्यनुमन्यतां चिंतयतु ॥ तव भ्रातृभार्यापहारकत्वेन दंड्यत्वात्सखिकार्यस्य स्वकार्यत्वात् ॥ क्षत्रियस्य प्रतिज्ञाहानौच महतोऽधर्मस्य श्रवणात्त्वद्वधोमे आवश्यकोधर्मश्चेत्या शयः ॥२८॥ सर्वथा मया यः कृतः तव निग्रहः सधर्मएवेति त्वया द्रष्टव्यः॥दुष्टनिग्रहफलकत्वादवतारग्रहणस्येत्याशयोगूढः॥किंच धर्ममेवानुपश्यता जानता मित्रस्योप

सुग्रीवेणचमेसख्यंलक्ष्मणेनयथातथा ॥ दारराज्यनिमित्तंचनिःश्रेयसकरःसमे ॥ २६ ॥ प्रतिज्ञाचमयादत्तातदावानरसन्निधौ ॥ प्र तिज्ञाचकथंशक्यामद्विधेनानवेक्षितुं ॥ २७ ॥ तदेभिःकारणैःसर्वैर्महद्भिर्धर्मसंश्रितैः ॥ शासनंतवयद्युक्तंतद्भवाननुमन्यताम् ॥ २८ ॥ सर्वथाधर्मइत्येवद्रष्टव्यस्तवनिग्रहः ॥ वयस्यस्योपकर्तव्यंधर्ममेवानुपश्यता ॥ २९ ॥ शक्यंत्वयापितत्कार्यंधर्ममेवानुवर्तता ॥ श्रूयते मनुनागीतौश्लोकौचारित्रवत्सलौ ॥ गृहीतौधर्मकुशलैस्तथातच्चरितंमया ॥ ३० ॥ राजभिर्धृतदंडाश्चकृत्वापापानिमानवाः ॥ निर्म लाःस्वर्गमायांतिसंतःसुकृतिनोयथा ॥ ३१ ॥

कर्तव्यं मित्रोपकारकरणमपि धर्मएवेति सुग्रीवोपकाररूपत्वाद्वधस्य धर्मत्वमितिभावः ॥ २९ ॥ किंचानुता पादिना धर्ममनुवर्तता ॥ एतद्दुष्कर्मप्रायश्चित्तरूपधर्मानुवृत्तिं कुर्वता त्वयापि तत्कार्यं मत्कृतनिग्रहरूपं कार्यं शक्यं राजप्रार्थनापूर्वं कारयितुं शक्यं ॥ सत्यनुतापे त्वया प्रार्थनापूर्वमयं दंडः स्वस्य कारणीयएवेतित्वत्करणीयस्यैव मया कृतत्वान्नात्र क्षोभःकार्यइतिभावः ॥ पापिनामेवं स्वदंडप्रार्थना स्मृतिसिद्धेत्याह ॥ श्रूयतेइति ॥ चारित्र वत्सलौ चरित्रप्रतिपादनतत्परौ ॥ धर्मकुशलैर्गृहीतौच भवतस्तत्तदर्थतत्वमेव तथाशास्त्रोक्तप्रकारेणैव मया रचितं कृतं ॥३०॥ तौ श्लोकावाह ॥ राजभिरिति ॥ अनेन स्व कृतदंडस्य शास्त्रसंमतत्वं दंड्यहितत्वंचोक्तं ॥ ३१ ॥